

సరిహద్దు సంఘర్షణల్లో మరణించిన జవాన్ల మృతికి సంతాపం ప్రకటిస్తున్నాం!

సరిహద్దులలో ఉద్రిక్తతలు-ఐన్సర్తాబాద్ కోరికల ఫలితమే!!

దేశమంటే మట్టికాదు దేశమంటే మనుషులు, దేశమంటే ఈ భూమీద ఎవరు శ్రమపడుతున్నారో, ఎవరు సంపదలు సృష్టిస్తున్నారో అదే దేశం. జాతీయ భావోద్వేగాలు, జాతీయ ఉన్నాదంగా మారరాదు. దేశభక్తికి చిహ్నం ప్రకృదేశాలను భూతాలుగా చిత్రించడంగాదు. హిందూ మతోన్మాదానికి తెరలేపిన బి.జె.పి ప్రభుత్వం అక్కడే ఆగలేదు జాతీయోన్మాదానికి తెర ఎత్తే ప్రయత్నం చేస్తున్నది. చైనా తన ఆధిక్యతను విస్తరించుకొనే ప్రయత్నంలో ఉంది. రెండు దేశాల ప్రజలు సునిశితంగా ఈ పరిణామాన్ని గమనిస్తున్నారు. పంచశీల సిద్ధాంతాలు, అలీన విదేశాంగ విధానాలన్నింటిని తుంగలో తొక్కిన భారతదేశ బడా బూర్జువా వర్గ నాయకత్వం సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాల కనుగుణంగా మనుషుకోపదం 1950 దశాబ్దంలోనే మొదలుపెట్టింది. దక్షిణాసియాపై పట్టుకోసం అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల కోరికలకనుగుణంగా మెలిగింది. వియత్నాం, లావోస్, కంపూచియాలో తీవ్రంగా సాగుతున్న జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాలనణచడానికి పూనుకొన్న అమెరికా యుద్ధ విమానాలకు ఆయిల్ పోసే సౌకర్యంతో పాటు వియత్నాం యుద్ధంలో ఉన్న అమెరికా సైనికులకు విసేదం కల్పించడానికి భారత నటిని పంపిన వైనాలన్నీ భారత ప్రభుత్వ అలీన విధాన బండారాన్ని బయట పెట్టాయి. 1962లో భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో - ఆ తర్వాత భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) పార్టీగా ఏర్పడిన పెద్ద సెక్షన్ భారత చైనా సరిహద్దు సమస్యలు శాంతియుత వాతావరణాన్ని ఏర్పరచుకొని సంప్రదింపుల ద్వారా పరిష్కరించుకోవాలని విజ్ఞప్తి చేసింది. ప్రభుత్వ సైనిక చర్యలను సమర్థించకపోగా చైనాను దురాక్రమణదారుగా కూడా పేర్కొనడం లేదని, దేశ రక్షణ చట్టం కింద 1600 మంది నాయకులను డిటెన్యూలుగా బంధించింది. ఒక అంతర్జాతీయ ధృవృథం, అంతర్జాతీయ బాధ్యత నెరిగిన కమ్యూనిస్టు పార్టీగా అప్పుడు సరిగ్గానే వ్యవహరించింది.

1960వ దశాబ్దం నాటికే అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు తమ నయా వలసవాదంతో దురాక్రమణ, బెదిరింపులు, బుజ్జగింపుల విధానానికి రూపకల్పన చేసుకున్నారు. సోవియట్ సోషలిస్టు రాజ్యాన్ని పెట్టుబడిదారీ దేశంగా మార్చడానికి ఎన్నో పన్నాలు పన్నింది. రష్యాలో తమ పెట్టుబడిదారీ విధానానికి మొగ్గుచూపే నాయకులు ఉన్నారు కాని చైనాలో ఆ సిద్ధాంతానికి తల ఒగ్గేవారు లేరని ఏదో విధంగా దారికి తెచ్చుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నాలు కొనసాగించాలనే వ్యూహంతో వ్యవహరించింది. నాటి సరిహద్దు సంఘర్షణలకి మూల కారణం ఇదే. డిఫెన్స్ ఆఫ్ ఇండియా చట్టం సామ్రాజ్యవాదుల నయావలస దోపిడీ దురాక్రమణలకు

సాధన మయ్యింది. భారత బడా బూర్జువా వర్గ ప్రభుత్వం దేశభక్తులను దేశద్రోహులుగా చిత్రించింది. పీడిత ప్రజలను త్యాగాలు చేయమంది. కార్మికులను దేశభక్తితో మెలిగి సమ్మెలు, డిమాండ్లు లేకుండా దేశం కోసం అదనంగా కష్టపడమంది. 'జాతీయవాది, శాంతిదూత, సామ్యవాది' జవహర్లాల్ నెహ్రూ ప్రభుత్వం దళారీ బూర్జువావర్గం యొక్క అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల యొక్క మన్ననలు పొందాడు. నెహ్రూ ఇంకా మన మిత్రుడేనని సామ్యవాదులు, కొంతమంది కమ్యూనిస్టులు నమ్మారు. కాని అది భ్రమేనని తేలింది. దీనితో అనేక మంది అభ్యుదయ మేధావులు, ప్రజాతంత్రవాదులు అవాక్కయ్యారు. ఆ తరువాత దశాబ్దాలలో భారత చైనా, భారత పాకిస్తాన్ సరిహద్దులలో వివిధ సందర్భాలలో ఉద్రిక్తతలు నెలకొంటున్నప్పటికీ, చర్చలు సంప్రదింపుల ద్వారా సర్దుకొంటూ పోతున్నాయి.

నాటి చైనా ప్రభుత్వం సామ్యవాదాన్ని కమ్యూనిజాన్ని సాధించే లక్ష్యంతో తన కర్తవ్యంలో తాను మునిగివుంది. సామ్యవాద సిద్ధాంతాలకు, కమ్యూనిస్టుల సిద్ధాంతానికి, ఆశయాలకు తూట్లు పొడుస్తున్న కొన్ని దేశాల కమ్యూనిస్టు పార్టీల విధానాలపై సిద్ధాంత పోరాటం సాగించింది. సరిగ్గా ఆ సందర్భంలోనే భారత చైనా సరిహద్దు ఘర్షణలు మొదలయ్యాయి. ఆనాడు దేశ ప్రధాని భారత ప్రధాని జవహర్లాల్ నెహ్రూ, చౌఎన్ లైల మధ్య భేటీలు జరిగాయి. ఆనాడు శాంతి సంప్రదింపులతో ఉద్రిక్తతలు తగ్గించుకోవాలని భారత్ చైనా మైత్రి విడదీయరానిదిగా ఉండాలని రెండు దేశాల శ్రమజీవులు, సామాన్యులు, ప్రగతిశీల మేధావులు కోరుకున్నారు. కాని నెహ్రూ ఫార్వర్డ్ పాలసీ రెండు దేశాలను యుద్ధంలోకి దించే వాతావరణం నెలకొల్పింది. కృష్ణమీనన్ విదేశాంగ మంత్రిగా రెండు దేశాల మధ్య మైత్రి కోసం విఫలయత్నం చేశారు. ఆయనను ఒత్తిడి పెట్టి రాజీనామా చేయించారు.

మోడీ బృందం మొదటిసారి అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత విదేశాంగ మంత్రిగా ఉన్న మహిళ శ్రీమతి సుష్మాస్వరాజ్ చైనా ప్రభుత్వంతో స్నేహ సంబంధాల కోసం కృషి చేసినట్లనిపించింది. రాకపోకలు విస్తృతంగానే జరిగాయి. మోడీ రెండవసారి ప్రభుత్వంలోని హోంమంత్రి కాశ్మీర్ విషయంలో తీసుకున్న చర్య సందర్భంగా పాక్ ఆక్రమిత కాశ్మీర్ని కూడా విముక్తి చేస్తామన్న చెవాకులు జాతీయోన్మాదానికి తెరలేపడానికే. కాశ్మీర్, లడక్లుగా విభజన కాశ్మీర్ ప్రజలను దాదాపుగా హిందూ మెజార్టీ, ముస్లిం మెజార్టీ ప్రాంతాలుగా విడగొట్టింది. ఈ చర్య దేశంలో మత మత్సరాలను పెంచడానికి ప్రజల మధ్య సమగ్రతాభావాన్ని దెబ్బతీయడానికే.

అయితే నేటి చైనా మావో, చౌఎన్‌లైల నాటి చైనాగా లేదు. అది నేడు దాని మార్కెట్ విస్తరణ కోసం అమెరికా తదితర సామ్రాజ్యవాద దేశాలతో పోటీ పడుతున్నది. సామ్యవాద స్థాపన, కమ్యూనిజం సాధన లక్ష్యంగా కఠోర శ్రమ, క్రమశిక్షణ, సిద్ధాంత నిబద్ధతలకు కట్టుబడిన సాంప్రదాయం గల చైనా ప్రజలు సృష్టిస్తున్న వస్తువులు ప్రపంచంలో పేరేన్నికలోకి వచ్చాయి. ప్రపంచ వ్యాపితంగా మార్కెట్‌ను సృష్టించు తున్నాయి. భారతదేశం కూడా ఆ వస్తువులకు పెద్ద మార్కెట్‌గా ఉంది. అమెరికా, చైనాలు కస్టమ్స్ డ్యూటీ పెంచడంలో పోటీపడ్డాయి. చైనాను కట్టడి చేయాలని అమెరికా ప్రయత్నాలు తీవ్రమయ్యాయి. ఈ విధంగా చైనా-అమెరికాలు ఛాలెంజ్ అంటే ఛాలెంజ్ అని మార్కెట్ కోసం పోటీ పడుతున్నాయి. అమెరికా ట్రంపు - చైనా జిన్‌పింగ్‌లు ఇక్కడే ఆగలేదు.

ఆసియా పసిఫిక్ ప్రాంతంపై అమెరికా తన పట్టును పెంచుకొని నిలబెట్టుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది. తన ప్రపంచ వ్యాప్తంలో భాగంగా జపాన్, న్యూజిలాండ్, పిలిప్పైన్స్, దక్షిణకొరియా, భారత దేశాలతో చేతులు కలిపి వ్యవహరిస్తున్నది. భారత్‌కు నాటో కూటమిలో స్థాయిని పెంచింది. భారత రక్షణరంగంలో సహకారాన్ని పెంచడానికి, ఇండియా - పసిఫిక్ ప్రాంతంలో సైనిక కూటమికి తన సెనేట్ ఆమోదం పొందింది. చైనా దీనికి ప్రతిగా హిందూ మహాసముద్రం, దక్షిణచైనా సముద్రాలకు దగ్గరగా బంగ్లాదేశ్, పాకిస్తాన్, శ్రీలంక రేవులలో నావికా సైన్యానికి ఏర్పాట్లు చేసుకొంది. నౌకా స్థావరాలు, పోర్టులు నిర్మించడంతోపాటు ఆ దేశాలకు ఆర్థిక, సాంకేతిక సహాయాన్ని అందిస్తున్నది. భారత చైనా సరిహద్దు వెంబడి చైనా రోడ్డు నిర్మించుకుంటున్నది. ఎల్.ఎ.సి (Line of Actual Control)కి సమీపంగా తన సరిహద్దుల్లో పక్కా నివాసాలను నిర్మించు కొంటున్నది. ఇవి అమెరికా విస్తరణవాదానికి చెక్‌పెట్టే చర్యలుగా చైనా చెప్పుకోవచ్చు. కానీ ఇది తమ తమ మార్కెట్ల విస్తరణ కోసం జరుగుతున్న పోటీగాదా?

మనం (భారత్) ఈ విషయంలో వెనుకబడి వున్నామా? లేక మనం గూడా ఆ ఏర్పాట్లు మొదలుపెట్టామా? లేదా? అంటే యిటీవల వార్తల ప్రకారం మనం గూడా ఎల్.ఎ.సి.కి సమీపంలో సరిహద్దు వెంబడి మనం మన రోడ్లు, నివాస స్థానాలను

నిర్మించుకుంటున్నాం. మన సరిహద్దులను కాపాడుకోవడం అభినందించదగినదే. అయితే కల్నల్ సంతోష్ తదితర సైనికులు ఎలా చనిపోయారో, సాయుధ రహిత సంఘర్షణ ఎలా జరిగిందో వెళ్ళబడించలేదు. (సైనిక రహస్యాలు కావచ్చు) కాంగ్రెస్ నాయకుడు రాహుల్ గాంధీ, తదితరులు ఈ విషయాన్ని నొక్కి అడగడంతో వారికి తెలిసిన సమాచారమేమిటో వారూ వెళ్ళబడించడం లేదు. చైనా మన భూభాగంలో చొరబడిందా? లేదా? అన్న ప్రశ్న మాత్రమే వేస్తున్నారు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాద సేవలో వున్న భారత పాలకవర్గాల మధ్య వైరుధ్యాలలో ఎవరు గొప్ప దేశరక్షకులలో చాటుకోడానికి ఆడే మాటలివి.

కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులంగా మేము భారత ప్రభుత్వాన్ని అడుగుతున్నాం. మనం మన ఆర్థిక సాంస్కృతిక వ్యవస్థలతో స్వతంత్రంగా నిలబడలేమా? లేక ప్రపంచాధిపత్య శక్తుల మధ్య పోటీలో పావులుగా వారికి మార్కెట్లుగా మాత్రమే ఉండిపోదామా? మనం ఏ సైనిక కూటమిలోనూ చేరకుండా, ప్రపంచాధిపత్య శక్తికి అనుకూలంగా వ్యవహరించకుండా వుండలేమా? ఇరుగు పొరుగు దేశాలతో మనంతట మనం సఖ్యతను పెంపొందించుకోలేమా? సరిహద్దు వివాదాలను సంప్రదింపుల ద్వారా పరిష్కరించుకోలేమా? అయితే, రెండు మూడు ధపాల సైనికాధికారుల స్థాయిలో చర్చలూ, ఎవరెటు జరిగినా ఎల్.ఎ.సి.కి దూరంగా జరిగిపోవాలనే ఒప్పందాలు తాత్కాలిక ఉపశమన చర్యలే, అయినా హర్షించదగినవే. భారత ప్రజలు ఇరుగు పొరుగు దేశాల ప్రజలతో స్నేహ సంబంధాలనే ఆకాంక్షిస్తున్నారు తప్ప ఘర్షణలను, యుద్ధాన్ని కోరుకోవడం లేదు. భారత్ చైనాల మైత్రీ అత్యంత చిరకాలమైనది. హుయాన్‌తృంగ్, ఫాహియాన్లు మన దేశ ఘనతను మెచ్చుకొన్నవారే. భారత్‌లో పుట్టిన బొద్ధాన్ని చైనా ప్రజలు స్వీకరించారు. చైనా సిల్క్ అచ్చు యంత్రాలను మనం మెచ్చుకున్నాం. భారత్ చైనా రైతులు విస్తారమైన భూఖండాలను సాగుచేసిన శ్రమ సంస్కృతి గలవారు. ఇరుదేశాల ప్రజలు యుద్ధాన్ని, దురాక్రమణలను ఆమోదించరు. స్వతంత్ర, స్వావలంబనతో జీవించాలని కోరుకుంటారు. ఈ సరిహద్దు సంఘర్షణలు భారత చైనా ప్రజల మైత్రీ బంధాన్ని విడదీయలేవు.

విశ్లేష

17 జూలై, 2020

**ప్రధాన కార్యదర్శి,
కేంద్రకమిటీ, సిపిఐ (ఎం-ఎల్)**

ooo